



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.ziaossalehin.ir



ضیاءالصالحین

دعای هفتم صحیفه سجادیه

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّةٌ أَوْ نَزَلَتْ بِهِ مُلِمَّةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ

از دعاهاى امام عليه السلام است هنگامى كه مهمى برايش رخ مى داد، يا حادثه اى بر او نازل مى شد و هنگام رنج و اندوه

يَا مَنْ تُحِلُّ بِهِ عَقْدَ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يَقْتُلُ بِهِ حَدَّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ

ای خداوندی که گره کارهای فرو بسته به تو گشوده می شود و سختیها به تو آسان می گردد، ای خداوندی که از تو خواهند رهایی از تنگناها را

ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَ تَسَبَّحَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَصَّتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ

و یافتن آسودگی را به قدرت تو دشواری خوارمیه گردد و به لطف تو اسباب کارها ساخته آید. قضا به قدرت تو جاری است و هر چیزی بر وفق اراده تو پدید آمده است:

فَهَيَّ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةً وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْجِرَةً

به مشیت تو فرمانبر است و به گفتار آمرانه اش نیاز نیست، به اراده تو بازداشتنی است و به گفتار بازدارنده اش نیاز نیست.

أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ

تویی آن که در مهمات بخوانند و در سختیها به او پناه جویند. هیچ بلایی از سرما نرود جز آنکه تواسش برانی و هیچ اندوهی از دل ما رخت نبندد مگر آنکه تواسش از میان برداری.

وَ قَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي ثِقْلُهُ وَ أَلَمَ بِي مَا قَدْ مَهَطَنِي حَمْلُهُ

ای پروردگار من، بر من محنتی رسیده که بار گرانش مرا از پای در آورده است و به رنجی در افتاده ام که بر خود هموار نتوانم کرد.

وَ بِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتُهُ إِلَيَّ

تو خود به قدرت خویش آن محنت و رنج بر من وارد آورده ای و به سوی من روانه داشته ای.



فَلَا مُضِيرَ لِمَا أُورِذْتَ وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَعْلَقْتَ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ

آنچه را تو وارد آورده ای کس بازگرداندن نتواند و آنچه را تو روانه داشته ای کس دفع نتواند و آن در را که تو بسته ای کس گشادن نتواند و آن در را که تو گشاده ای کس بستن نتواند.

وَلَا مُبَيِّرَ لِمَا عَسَرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ

چون کسی را به رنج افکنی کس راحتش نرساند و چون کسی را خوار داری کس عزیز نگرداند.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَ اكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ

پس درود بفرست بر محمد و خاندانش. ای پروردگار من، به فضل خویش در آسایش بر من بگشای و به قدرت خویش سطوت اندوه را بر من بشکن

وَأَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ

و در آنچه زبان شکایت گشوده ام به رحمت نظر کن و مرا حلاوت استجابت در هر چه خواسته ام بچشان

وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجاً هَنِيئاً وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحَيّاً

و از نزد خویش رحمتی و گشایشی خوشگوار بر من ارزانی دار و راه رهایی در پیش پای من بگشای.

وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهِدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ

چنان مکن که به سبب اندوه از انجام دادن فرایض و مستحبات تو بازمانم،

فَقَدْ ضِغْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرْعاً وَامْتَلَأْتُ بِحِمْلِ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمّاً وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ

که من ای پروردگار، در برابر این محنت که بر من وارد آمده بی طاقتم و پیمانه شکیباییم از آن اندوه که نصیب من گردیده اینک لبریز است. تنها تویی که توانی آن اندوه را از میان برداری

وَدَفْعِ مَا وَقَعَتْ فِيهِ فَأَفْعَلْ بِي ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و آن بلا را که بدان گرفتار آمده ام دفع کنی. پس مرا از بند بلا وارهان اگر چه شایسته آن نباشم. یا ذا العرش العظيم.